

praktisk Banskfeligbed. Jeg vil derfor fornemme, om min Mening skulde finde nogen Anklang hos Medlemmerne af Forsamlingen, og vil da reservere mig Ret til at fremkomme med et Endringsforslag.

Stampe: Det er kun et Par Ord, jeg vil tillade mig at bemærke i Anledning af hvad der nylig blev fremhævet af det ærede Medlem af Thinget, der udgjør Minoriteten af Udvalget. Han ansøgte, at efter hans Overbeviisning var det aldeles umuligt at bestemme Erstatningen for Jagtretten. Jeg vil derimod stille min Overbeviisning, som er, at det i mange Tilfælde er meget let at sætte Erstatning for Jagtretten. Jeg vil tillade mig at henvise ham til, at denne Erstatning allerede i mange Tilfælde er sat, eftersom der er mangfoldige Jagtdistricter i Danmark, hvor Jagten er bortforpagtet. Jeg vil ogsaa tillade mig at berolige ham med, at det er ikke Thinget eller Thingets enkelte Medlemmer, altsaa heller ikke ham selv, der skal bestemme denne Erstatning for Jagtretten, men det er overladt til Commissioner, der skulle udgaae fra Folkets Midte, og som uden Tvivl, naar de komme til at bestaae af dygtige og retsindige Mænd, som jeg ikke paatvivler, nok ville vide at finde ud af dette Forhold.

Nyholm: Det har været mig behageligt endnu i dette Dieblif at høre, at det Medlem af Udvalget, som er i Minoriteten, ikke har noget større Dnsse, end at der gives Erstatning; men jeg maa dog tilstaae, at jeg ved at læse hans Betænkning ikke har kunnet komme til det Resultat, at han er kommen til at faae sit Dnsse opfyldt; thi hans Forslag gaaer ud paa det Modsatte, nemlig at der ingen Erstatning skal gives. Det ligger Altsammen i, at han ikke har været saa heldig at finde en passende Afvæsningsmaade, men det troer jeg ikke kan være nok til at tilintetgjøre Retsprincippet i alle vore Samfundsforhold. Jeg skal iøvrigt tillade mig ved denne Leilighed at henvise til, at det forekommer mig, man har et ret godt Moment til at faae denne Erstatning bestemt — som der ogsaa af Comitæens Majoritet er henvist til, naar den udtrykkelig har tiltraadt hvad i sin Tid Landocommissionen har tilladt sig at foreslaae — naar man holder sig til, hvad

Jagten ved Bortforpagtning kan afgive, og jeg er aldeles overbevist om, som ogsaa af den sidste ærede Taler blev bemærket, at, naar disse Taxations-Commissioner først komme istand, vil det gaae med dem som med andre af samme Slags; de ville maafee just ikke træffe det absolut Rigtige, men dog som ved enhver anden Skjønforretning finde et passende og billigt Bederlag. Og det er kun det, jeg urgerer paa, at man bør give, og forsaavidt troer jeg altsaa maafee at kunne blive enig med den ærede Minoritet.

Med Hensyn til, at der er talt om Kongens Jagtret, da vidste jeg tidligere ikke rigtigt, om jeg paa nærværende Trin af Sagen turde udtale mig derom; men da jeg har hørt andre ærede Landstingsmænd have bragt denne Sag paa Bane, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg havde ønsket, man var gaaet noget videre i at indstrænke den kongelige Wildtbane, ikke fordi jeg ønsker, at Hans Majestæts Fornøielse skulde lide nogen Indskrænkning, men fordi det forekommer mig ikke klart af Motiverne at fremgaae, at det er Hans Majestæt selv, som ikke ønsker at afstaae mere Jagt end der er antydnet i Lovudkastet. Det synes af disse Motiver, at det er efter Correspondence med Domainedirecteuren og efter Erklæringer, der med allerhøieste Tilladelse ere blevne indhentede fra Hans Majestæts Jagtbejente, at Allerhøiøstfammes Samtykke er søgt til den omhandlede Afstaaelse af Jagtretten. Men nu er det temmelig vitterligt, at Jagtbejentene tillige ere meget ivrige Jagtliebhave, og som en Folge deraf holde paa at have Jagt paa et saa stort Stykke som muligt; de have derfor uden tvivl i deres Betænkning yttret, at, dersom man ikke beholdt et saa stort Jagtdistrict, vilde man berøve Hs. Majestæt Fornøielsen af at jage. Det skulde nu gjøre mig ondt, om man virkelig skulde berøve Hs. Majestæt denne Fornøielse; men jeg holder mig overbevist om, at, dersom Sagen blev Hs. Majestæt rigtig forestillet, at han beholdt Jagten ikke blot i Dyrehaven, men ogsaa i de store Domaineflove, hvoraf een alene har et Areal af over 10,000 Eder Land, da vilde han finde, at han havde fuldkommen Jagt nok. Jeg veed vel, at me-